

ת"פ 50148/01/14 - מדינת ישראל נגד אייל ברכה, אייל מזרחי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 50148-01-14 מדינת ישראל נ' ברכה (עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אייל ברכה (עציר)
2. אייל מזרחי (עציר)

הנאשמים

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד פאדי עסאד

ב"כ הנאשם 1 עו"ד אבי עמירם ועו"ד חן בן חיים

ב"כ הנאשם 2 עו"ד יובל זמר

הנאשמים הובאו על ידי שב"ס.

גזר דין

כללי

1. כנגד הנאשמים 1 ו-2 וכנגד נאשם נוסף הוגש ביום 26.1.14 כתב אישום המייחס ארבעה אישומים של סחר
בנשק לנאשם 1 בלבד, ואישום נוסף המייחס לנאשמים כולם סחר בנשק בצוותא.

הנאשמים 1 ו-2 עצורים מיום 15.1.14 ומעצרם הוארך מעת לעת על ידי בית המשפט העליון.

2. הנאשם הנוסף הודה ביום 7.4.14, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, והורשע בעבירת **אי מניעת פשע**,
עבירה לפי סעיף 262 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מכתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 3 עלה כי חלקו
בעבירות התמצה בכך שביום 24.11.13, בסמוך לשעה 21:15 בה נפגשו אפי והנאשם 2, ובעת שהנאשם 2 מסר
לאפי שקית ובה ארבעה מטעני חבלה שכל אחד מהם הורכב משתי לבנות חבלה ומערכת הפעלה תואמת, עמד
הנאשם 3 בסמוך ולא נקט כל אמצעי סביר על מנת למנוע את העסקה. בהתאם להסדר הטיעון נגזרו על נאשם זה
5 חודשי מאסר בפועל ו-6 חודשי מאסר על תנאי.

3. הנאשמים 1 ו-2 כפרו באישומים שיוחסו להם וניהלו את משפטם. במקביל הוארך מעצרים מעת לעת. לאחר שנשמעו כמעט עד תום פרשת התביעה וההגנה, הודיע הנאשם 1 כי הגיע להסדר טיעון עם המאשימה, במסגרתו ביקש לחזור בו מכפירתו, הודה בכתב האישום כנגדו וביקש לצרף תיק נוסף 47566-01-14 של בית משפט זה. בהתאם לכך הורשע הנאשם 1 בעבירות הבאות:

א. בת"פ 47566-01-14 הורשע הנאשם 1 בעבירת קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, ובעבירה של עסקה אחרת בסם, עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשלג-1973 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

ב. בת"פ 50148-01-14 הורשע הנאשם 1 בעבירה של סחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) יחד עם סעיף 144(ג3) לחוק העונשין (חמש עבירות).

4. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם 1 עונש של 14 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך של 200,000 ₪, אשר יופקד על ידי הנאשם 1 עובר לטיעונים לעונש כתנאי להסדר. כן הוסכם כי סך של 170,000 ₪ במזומן שנתפס ברשות הנאשם 1 יחולט. בהמשך הוסכם בין הצדדים כי הקנס האמור ישולם ב-36 תשלומים שווים ורצופים וכי במקרה של אי תשלום הקנס יהיה חלף קנס של 3 שנות מאסר בפועל.

5. ב"כ הנאשם 2 ביקשני לקבוע כי המסכת העובדתית שהוכחה אינה עולה כדי ביצוע עבירת סחר בנשק, אלא עולה כדי סיוע בלבד. טענה זו נדחתה על ידי ביום 19.4.16 במסגרת הכרעת דין מפורטת, בסופה הורשע הנאשם 2 בעבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) ביחד עם סעיף 144(ג3) וסעיף 29 לחוק.

המסכת העובדתית - ת"פ 50148-01-14

6. **מהאישום הראשון** עולה כי במהלך חודש יוני 2013 שוחח סוכן משטרה עם איציק קיסוס (אשר הלך לעולמו בינתיים) לגבי אפשרויות של סחר בסמים מסוכנים ובאמצעי לחימה, לרבות לבנות חבלה, מטעני חבלה, רימוני רסס ואמצעים אחרים.

ביום 18.6.13 בסמוך לשעה 16:30 הגיעו קיסוס והנאשם 1 למושב חמד, שם פגשו בסוכן ובאפי (שוטר שעבד עם הסוכן). במהלך הפגישה סיכמו קיסוס והנאשם 1 עם הסוכן על מכירת 4 לבנות חבלה ונפצי חבלה תמורת 6,000 ₪ לכל אחת, וקבעו להיפגש שוב בשעות הערב להשלמת העסקה. בהתאם לסיכום, נפגשו הסוכן ואפי בסמוך לשעה 22:00 עם קיסוס ועם הנאשם 1 במזכרת בתיה, ואלה מסרו לסוכן **4 לבנות חבלה תקניות תוצרת רפאל** בתמורה לסך של **24,000 ₪** אותו קיבלו לידיהם.

מהאישום השני עולה כי ביום 14.7.13 נפגש הסוכן פעם נוספת עם קיסוס ועם הנאשם 1 בתחנת דלק במזכרת בתיה, ושוחח איתם לגבי נפצים אותם הבטיחו להעביר לידיהם. בהמשך השיחה סיכמו קיסוס והנאשם 1 עם הסוכן על מכירת מטען חבלה יחד עם מערכת הפעלה תמורת **38,000 ₪**. עוד באותו ערב מסר הסוכן לקיסוס 20,000 ₪ כמקדמה עבור העסקה.

ביום 18.7.13 בשעות הצהריים פגש הסוכן את קיסוס בביתו באור יהודה וקיבל ממנו 2 מערכות הפעלה אלחוטיות למטען חבלה תמורת סך של 2,000 ₪ והם קבעו להיפגש בהמשך היום להשלמת העסקה. בשעות הערב פגשו הסוכן ואפי את קיסוס בסמוך לביתו באור יהודה והוא הורה להם לנסוע אחריו עד שהגיעו לרחוב סנהדרין 38 בחולון. בהגיעם למקום נכנסו הסוכן וקיסוס לחצר הבית ושם מסר קיסוס לסוכן **מטען חבלה המורכב משתי לבנות חבלה תקניות תוצרת רפאל ומערכת הפעלה אלחוטית**, כשהוא עטוף במגבת. לאחר מסירת המטען קיבל קיסוס מידי הסוכן את יתרת התשלום בסך 16,000 ₪.

מהאישום השלישי עולה כי ביום 4.11.13 פגש הסוכן את הנאשם 1 במסעדה בגדרה בשעות הצהריים, ושוחח עמו לגבי אפשרויות של סחר באמצעי לחימה לרבות מטעני חבלה, רימוני רסס, טילי לאו ואמצעי חבלה אחרים. במהלך הפגישה סיכמו השניים על מכירת מטען חבלה ונפצים תמורת **30,000 ₪**, וקבעו לשוחח בימים הקרובים לצורך השלמת העסקה.

ביום 7.11.13 בשעות הצהריים פגש הסוכן את הנאשם 1 בחניון בצומת ביל"ו, ומסר לידי סך של 15,000 ₪ כמקדמה לעסקה.

ביום 13.11.13 בשעות הבוקר פגש הסוכן את הנאשם 1 בתחנת דלק בקרית מלאכי, הנאשם 1 הסיע אותו ברכבו למקום מבודד והצביע על המקום בו החביא את המטען. לאחר מכן חזרו השניים לתחנת הדלק ושם מסר הסוכן לנאשם 1 15,000 ₪ נוספים להשלמת העסקה. בסמוך לאחר מכן נסע הסוכן עם אפי למקום המחבוא ושם אותר **מטען חבלה המורכב משתי לבנות חבלה תקניות תוצאת רפאל ומערכת הפעלה אלחוטית** שהוסתרו בבד ובנייר עיתון.

באותו יום, בשעות אחר הצהריים, פגש הסוכן בנאשם 1 בסמוך לקניון גדרה והנאשם 1 מסר לו **3 נפצי חבלה**.

מהאישום הרביעי, המשותף לנאשמים 1-3, עולה כי ביום 18.11.13 שוחח הסוכן עם הנאשם 1 לגבי עסקאות סחר באמצעי לחימה, לרבות לבנות חבלה, מטעני חבלה, רימוני רסס וטילי לאו, וביום 24.11.13 בסמוך לשעה 17:40 נפגשו הנאשם 1 והסוכן במסעדה בגדרה לצורך קידום העסקה. במהלך הפגישה, התקשר הנאשם 1 לנאשם 2 ושוחח איתו. בגמר השיחה מסר הנאשם 1 לסוכן את מספר הטלפון של הנאשם 2 ואמר לו לקבוע עמו פגישה על מנת לקבל ממנו 4 מטעני חבלה.

בהמשך לכך, התקשר אפי לנאשם 2, והלה הנחה אותו להגיע לרח' הסנהדרין 38 בחולון לצורך מימוש העסקה. אפי הגיע למקום בסמוך לשעה 21:15, וקיבל מהנאשם 2 והנאשם הנוסף שקית אותה הוציאו מרכב ניסאן מסחרי ובתוכה **ארבעה מטעני חבלה, כאשר כל מטען בודד הורכב משתי לבנות חבלה ומערכת הפעלה תואמת**.

מהאישום החמישי עולה כי ביום 26.11.13 בסמוך לשעה 17:30 נפגשו הסוכן ואפי עם הנאשם 1 ברחוב רמז בגדרה וקיבלו מידי **10 נפצי חבלה** המשמשים לזימת חומר נפץ במטעני חבלה.

המסכת העובדתית - ת"פ 47566-01-14

7. מכתב האישום המתוקן לצורך הסדר בעניינו של הנאשם 1 עולה כי קשר קשר עם אחרים (הנאשמים אף הם בתיק - גיל געדי, אריק חזן, אלעד מור, יצחק תורג'מן, חנניה כנפו ומשה מצונאשוילי) ועם הסוכן לקניית סם מסוכן מסוג קוקאין בדרום אמריקה והעברתו לאירופה, ושילם לפי חלקו עבור העברת הסם.

ביום 21.10.13 בנתיבות נפגשו גיל געדי (שהיה אסיר בעת חופשה מהכלא) ואריק חזן עם הסוכן שוחחו עמו על העסקה וביקשו לדעת את פרטיה. הסוכן מסר להם את פרטי העסקה ואת עלות ק"ג סם המגיעה לכדי 2,500 דולר.

ביום 22.10.13 נפגשו אריק חזן ואלעד מור עם הסוכן בתל אביב על מנת לדון פעם נוספת על פרטי העסקה.

ביום 24.10.13 נפגש אריק חזן עם הסוכן ברמלה וסיכם עמו את פרטי העסקה.

בתאריכים 27.10.13 ו- 30.10.13 שילמו גיל געדי, אריק חזן ואלעד מור לסוכן סך של 77,250 ₪, 1,420 דולר ו-900 יורו עבור 10 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין.

החלק הרלבנטי לעניינו - ביום 18.6.13 במושב חמד נפגשו הנאשם 1 ואיציק קיסוס עם הסוכן וביקשו לקבל את פרטי העסקה. הסוכן מסר לנאשם 1 ולאיציק קיסוס את פרטי העסקה ובין היתר כי עלות ק"ג סם נעה בין 2,000 ל-3,000 דולר.

ביום 20.8.13 במושב בית דגן נפגשו הנאשם 1 וקיסוס עם הסוכן וסיכמו איתו את פרטי העסקה. ביום 14.10.13 בסמוך לשעה 12:30, בגדרה, שילמו הנאשם 1 וקיסוס לסוכן 170,000 ₪ עבור 20 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין.

ביום 29.7.13, באשדוד, נפגש יצחק תורג'מן (שהיה אסיר בעת החופשה מהכלא) עם הסוכן וסיכם עמו את פרטי העסקה. ביום 26.11.13 בסמוך לשעה 16:25, בלוד, שילם יצחק תורג'מן לסוכן, באמצעות אחיו, 7,500 דולר עבור 3 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין.

ביום 25.8.13 נפגשו חנניה כנפו ומשה מצונאשוילי בחולון עם הסוכן והוא מסר להם את פרטי העסקה וכי עלות ק"ג סם היא 2,500 דולר.

בתאריכים 3 ו-7 לאוקטובר 2013 בבית החולים "וולפסון" בחולון נפגשו חנניה כנפו ומשה מצונאשוילי עם הסוכן וסיכמו את פרטי העסקה. ביום 20.10.13 בסמוך לשעה 18:00, בירוחם, מסרו השניים לסוכן סך של 75,000 דולר עבור 30 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין.

8. בשים לב להרשעתם ולבקשת ב"כ הצדדים שמעתי את טיעוני הנאשמים 1 ו-2 לעניין העונש במאוחד.

ראיות המאשימה לעונש

9. מטעם המאשימה העיד רב פקד ניל ברמן, ראש מעבדת חבלה דרום במשטרת ישראל, אשר הציג סרטונים של פיצוץ מבוקר של לבנות חבלה במשקל שונה על תוצאותיהן, והסביר כי על מנת להפעיל חומר נפץ נדרש נפץ חבלה ומערכת הפעלה שיכולה להיות בשלט רחוק.

10. כן הוגשו גיליון הרשעות קודמות של הנאשם 1 וגזר דין קודם בת"פ 40251/05 מהם עולה כי לנאשם 1 10 הרשעות קודמות בעבירות סחר בסמים ויבוא סמים, אלימות ונשק, בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים, כאשר מהאחרון שבהם שוחרר בשנת 2010. הרשעתו האחרונה הינה בגין עבירות נשק שביצע במהלך שנת 2005, בצוותא עם אחרים, אשר קשרו קשר לפגוע באחר ונתפסו כשמטעני החבלה היו ברכבם ומטעני חבלה נוספים נתפסו בדירתו של מעורב נוסף, אף כי נקבע כי חלקו במעשים היה חלקי בלבד.

11. בעניינו של הנאשם 2 הוגש גיליון הרשעות קודמות ממנו עולה כי לחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, הראשונה מהן כוללת איחוד תיקים משמעותי משנת 1997 בגינה ריצה עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, ושתי הרשעות נוספות בשל אירועים משנת 2013 בגינם נדון לעונשי מאסר מותנים.

ראיות הנאשמים לעונש

12. מטעם הנאשם 1 העידה אשתו, הגב' ענבל ברכה. לדבריה, במשך 4 שנים עובר למעצרו הנוכחי הנאשם 1 השתקם, עבד כעצמאי וסייע לנזקקים באספקת סלי מזון. כן מסרה כי הנאשם 1 אב לשלושה ילדים בגילאי 11, 15 ו-19, המתקשים מאוד בהעדרו, וכי המשפחה נקלעה למצוקה כלכלית.

טיעוני המאשימה

13. בכל הנוגע לעבירות הנשק ציינה ב"כ המאשימה כי הערכים החברתיים שנפגעו הם השמירה על בטחון המדינה ובטחון הציבור, כמו גם שלמות גופו, נטען כי במטענים מהסוג שבהם סחר הנאשם 1 נעשה שימוש תכוף על ידי עבריינים לשם חיסול חשבונות בעולם העברייני, וכי כתוצאה מכך נגרמות פגיעות בנפש וברכוש, ולעתים נפגעים גם אנשים חפים מפשע. בנוסף זורעים המעשים תחושת פחד בציבור והיעדר בטחון אישי.

ב"כ המאשימה עמדה על התכנון המוקדם במעשיו של הנאשם 1, אשר החזיק במטעני החבלה על חלקיהם לשם מטרת הפקת רווח כלכלי, וביצע שיחות רבות ופגישות לשם מו"מ עם הסוכן, תוך שימוש במילות קוד ובכפפות למניעת הותרת סימני זיהוי.

כמו כן, במסגרת התכנון המוקדם עמדו הנאשמים 1 ו-2 בקשר ביניהם, כאשר הנאשם 2 החזיק במטעני החבלה במחסן שבביתו תקופה ארוכה והמתין להוראותיו של הנאשם 1, ומרגע שאלה ניתנו, עמד בקשר עם הנאשם 1 ועם הקונה

(הסוכן), והדריך אותו למקום המפגש בו מסר לו את המטענים.

הנאשם 1 היה הדומיננטי בביצוע העבירות, והוא שתאם עם הסוכן את ביצוע העסקאות, הציע מגוון של אמל"ח וקבע את המחירים והכמויות, את מקומות המפגש ואף הדריכו ביחס להפעלת המטענים. הנאשם 2 היה שותף מלא באישום המשותף לו ולנאשם 1.

נטען כי הנזק הצפוי מביצוע העבירות הינו הפעלת המטענים וקיפוח חיי אדם, כאשר נמכרו מטענים בעלי מערכת הפעלה אלחוטית ומטענים המחברים למתקן ממוגנט המיועד להצמדה לרכב, ואף כי הנזק לא התממש עקב מכירת המטען לסוכן משטרתי, הרי שאין לזקוף זאת לזכות הנאשם 1, אשר מבחינת מודעותו סבר כי מוכר את האמל"ח לעבריו.

ביחס למדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה שנעה בין 4 ל-7 שנות מאסר בגין אירוע בודד של סחר בנשק (מטען חבלה) ועתרה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, שכן המדובר לדידה במסכת אירועים נפרדת ושונה בכל אישום. כתימוכין לעתירתה הפנתה לע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל.

בשים לב לאמור עתרה ב"כ המאשימה לקבוע את מתחמי הענישה הבאים:

לאישום הראשון - בין 7 ל-10 שנות מאסר בפועל;

לאישום השני - בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל;

לאישום השלישי - בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל;

לאישום הרביעי - בין 8 ל-12 שנות מאסר בפועל;

לאישום החמישי - בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל;

14. בכל הנוגע לעבירות הסמים ציינה ב"כ המאשימה כי הערכים הנפגעים הם שלום הציבור, בשים לב לנזקי הסם הישירים והעקיפים. נטען כי מידת הפגיעה מתעצמת בשים לב לכמות ולטיב הסם אותו ביקש הנאשם 1 לייבא ארצה, דהיינו 20 ק"ג של קוקאין.

נטען כי ליבוא קדם תכנון מוקדם בדמות בירור עלויות ופרטי העסקה, המניע למעשים הוא בצע כסף, חלקו של הנאשם 1 דומיננטי שכן הוא יזם את ביצוע העבירה ופנה מיזמתו לסוכן, והשקיע בעסקה 170,000 ₪.

כן נטען כי העובדה שהפצת הסם נמנעה נבעה מהפעילות המשטרית ואינה נזקפת לטובת הנאשם 1.

במסגרת פרשיית הסמים נדונו מעורבים נוספים, אשר השקיעו אף הם סכומי כסף גבוהים לטובת ביצוע העסקה, והם נדונו במסגרת הסדרי טיעון לעונשים הנעים בין 16 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

נטען, כי עניינו של הנאשם 1 שונה בשים לב לכמויות הסם, לעברו הפלילי ולכך שהודאתם של המעורבים האחרים ונטילת האחריות מצידם היתה בשלב מוקדם יחסית של ההליך.

ביחס לרמת הענישה במימון יבוא סמים הוצגה פסיקה שנעה בין 3 ל-8 שנות מאסר בפועל.

בנסיבות המקרה עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונשי שנע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

15. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, עמדה ב"כ המאשימה על כך שבבואו של בית המשפט לגזור את עונשם של הנאשמים עליו לתת את הדעת לסעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין, שיקולי הרתעה אישית והרתעת הרבים בביצוע העבירות מסוג זה הפוגע בביטחון הציבור.

16. כמו כן הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם 1, אשר נדון בשנת 2002 לשלוש וחצי שנות מאסר בגין עבירות סחר וייבוא של סמים, והופעל עונש מאסר מותנה בן שנה וחצי, ואשר נדון בשנת 2007 למאסר ממושך לאחר שנתפס ברכב שהוביל מטען חבלה אשר נועד לשם חיסול עבריו.

בשים לב להסדר הטיעון, עתירת המאשימה הינה להטיל על הנאשם 1 עונש כולל של 14 שנות מאסר בפועל, עונש מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה, קנס כספי בסך 200,000 ש"ח, הכרזה על הנאשם סוחר סמים וחילוט שני כלי רכב - רכב מסוג אאודי מ.ר. 4283112 והונדה מ.ר. 6986370 בהיותם רכוש שבוצעו באמצעותו עבירות סמים ואמל"ח.

17. בעניינו של הנאשם 2 הפנתה המאשימה לעברו הפלילי ולכך שריצה עונשי מאסר, ועתרה להשית עליו עונש מאסר בפועל בחלקו האמצעי של מתחם הענישה, קנס כספי, מאסר מותנה וחילוט רכב פיז'ו מ.ר. 5706735 ששימש את הנאשם לביצוע העבירות.

טיעוני ב"כ הנאשם 1

18. ב"כ הנאשם 1 עמד על כך שפעילות הסוכן לא כוונה מלכתחילה לנאשם, אשר תיקן את אורחותיו לאחר שחרורו מהכלא בשנת 2010. נטען, כי הנאשם 1 עבד עם איציק קיסוס בעסק לגיטימי של מחזור בגדים, ורק בחלוף חצי שנה של פעילות של הסוכן אל מול איציק קיסוס נפגש הנאשם 1 לראשונה עם הסוכן, פגישה מקרית. כן נטען, כי הנאשם 1 היה פאסיבי ומי שיזם את העבירות היה הסוכן.

19. ב"כ הנאשם 1 עתר לראות במכלול מעשיו של הנאשם 1 - העבירות בנשק ועבירות הסמים - כמעשה עבריוני אחד,

שכן מדובר ברצף של פעילות עבריינית אל מול אותו סוכן ולמשך אותה תקופה. לשם כך הפנה לפסק הדין אליו הפנתה ב"כ המאשימה בעניין מלכה, בו נקבע כי מדובר באירוע אחד המורכב ממספר מעשים.

20. נטען כי באירוע המתואר באישום הראשון, עיקר הפעילות בוצעה על ידי איציק קיסוס ז"ל, והנאשם אך נכח ברכב. על כן אין עניינו שונה מעניינו של הנאשם האחר. גם באישום השני המעורב הדומיננטי היה איציק קיסוס. בהמשך, בחלוף ארבעה חודשים, יצר הסוכן קשר עם הנאשם 1 ויזם את העבירות נשוא האישומים השלישי והרביעי. לטענת ב"כ הנאשם 1, העובדה שהנאשם 1 מסר את המטען לסוכן בחלקים מצביעה על כך שהוא אינו בקיא בנושא. ביחס לאישום הרביעי נטען, כי הנאשם 1 לא ניגש למטענים, אשר נשמרו ברשות המשיב 2, וחלקו התמצה בתיווך בין הסוכן לבין הנאשם 2.

ביחס לעבירת הסמים נטען כי מדובר בהפעלה ייחודית של "עסקה דמיונית", במסגרתה הציע הסוכן יוזמה להשקעה המניבה רווח במכפלה של 35 משווי ההשקעה, והנאשם לא עשה פעולה נוספת לבד מהשקעת הכסף אשר הגיע מאיציק קיסוס.

ב"כ הנאשם 1 עמד על העונשים שנגזרו על שאר המעורבים בפרשה, ונטען כי חלקו היחסי של הנאשם 1 קטן כדי שליש מחלקם ועונשו צריך להיגזר בהתאם.

21. נטען כי מאז שחרורו מהכלא בשנת 2010 עסק הנאשם 1 בעסק לגיטימי של מחזור בגדים, ובנוסף נתן צדקה בסתר. הנאשם 1 עצור כשנתיים וחצי והתנהגותו בכלא מופתית, הוא בחר לשלם קנס משמעותי של 200,000 ₪ על אף המצוקה והקושי הכלכלי בהם נתונה משפחתו, בשים לב לשנות מעצרו ולעונש הצפוי לו. הנכונות לשלם את הקנס, כך נטען, מבטאת את חרטתו של הנאשם 1 על מעורבותו.

טיעוני ב"כ הנאשם 2

22. ב"כ הנאשם 2 עמד על חלקו המינורי של הנאשם בפרשה זו, ועל כך שיש לגזור את עונשו בשים לב לחלקו הקטן יחסית במעשים מחד ובשים לב לעונש שהושת על הנאשם האחר מאידך.

23. נטען כי מרבית העבר הפלילי של הנאשם 2 ישן ומתייחס לעבירות רכוש, הנאשם 2 נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים, ואחת מבנותיו סובלת מאז מעצרו מחרדות ומקשיי התפתחות, ומטופלת על ידי הגורמים הרלבנטיים במערכת החינוך והרווחה.

24. הנאשם 2 מצוי כ-30 חודשים במעצר, אינו יוצא לחופשות, עבר במהלך מעצרו שני קורסים של מכון אדלר בעניין הורות, קבוצות טיפוליות (שליטה בכעסים ושינוי דפוסיים), הוא אסיר חוליה, אסיר תומך ואסיר עבודה.

25. נטען כי רמת הענישה הנוהגת נעה בין 2.5 ל-4 שנות מאסר, וכי בהתחשב בנסיבות תיק זה ראוי להסתפק בימי מעצרו של הנאשם 2.

26. ביחס לחילוט נטען כי הבקשה לא הוגשה על פי דין, לא הודע לאשת הנאשם - היא בעלת הרכב - על הבקשה לחלט, המצב הכלכלי של הנאשם 2 ומשפחתו קשה מאוד, ועל כן מבוקש אף שלא להטיל עול כספי משמעותי.

27. הנאשם 1 בדברו האחרון מסר כי הרווח הכספי המהיר הובילו לביצוע המעשים, והביע חרטה על מעשיו.

28. הנאשם 2 הגיש לעיוני מכתב בו תאר את השפעתו הקשה של מעצרו על חיי משפחתו ואת חרטתו על מעשיו, שהיו לדבריו חד פעמיים. כן פרט את התנהלותו החיובית בכלא ואת הקבוצות הטיפוליות בהן השתתף בהצלחה בתקופת מעצרו. אף לפני הביע חרטה על מעשיו, שבוצעו לטענתו לא מבצע כסף אלא כטובה לחבר.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם - ת"פ 50148-01-14

29. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם, עליו לקבוע מתחם עונש הולם ל"מעשה העבירה". על פי הוראות סעיף 40ג. לחוק העונשין, שעניינו ריבוי עבירות, במקרה של הרשעה במספר עבירות יש לבחון האם מדובר ב"אירוע" אחד, המורכב ממספר עבירות - או אז יקבע מתחם עונש לאירוע כולו, או שמא במספר אירועים - או אז יקבע מתחם עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

ביחס לפרשנותו של סעיף זה נקבע כי "ההבחנה בין תרחיש עובדתי שיש לראותו כאירוע אחד, לבין תרחיש עובדתי שיש לראותו ככמה אירועים, עוררה, ועודנה מעוררת, קושי לא מבוטל בקרב העוסקים במלאכת גזירת הדין. קושי זה נעוץ בעובדה שתיקון 113 לא הגדיר את המונח 'אירוע', וממילא גם לא הבהיר כראוי מהו היחס שבין מונח זה לבין המונחים 'מעשה' ו'עבירה', האמורים אף הם בסעיף 40ג לחוק" (כבוד השופט סולברג בע"פ 5668/13 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל).

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל נפסק על ידי כבוד השופט פוגלמן כך:

"התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת" (וראו גם דבריו בע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015), בפסקאות 103-104 לפסק דינו בענין שיטריט - ע"פ 5076/14).

השופטת ברק ארז ציינה כי "המובן שיינתן למונח 'קשר הדוק' יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת", אך הוסיפה "כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)".

30. מן הכלל אל הפרט.

נסיבות ביצוע העבירות נלמדות מכתב האישום בו הודה הנאשם 1, ולא הוגשו לעיוני ראיות נוספות או אחרות על ידי ב"כ הנאשם בהתאם להוראות סעיף 40. לחוק העונשין (וראו לעניין זה דנ"פ 5140/15 ארקאן בדיר נ' מדינת ישראל, פסקה 20 לפסק דינה של כבוד הנשיאה נאור).

הנאשם 1 הורשע במסגרת ת"פ 50148-01-14 בחמש עבירות של סחר בנשק, המעשים בוצעו בין החודשים יוני לנובמבר 2013, במסגרת פעילות סוכן משטרה. מהעובדות המוסכמות המפורטות באישומים הראשון והשני לכתב האישום עולה כי הנאשם 1 פעל יחד עם איציק קיסוס אל מול הסוכן המשטרה, ומכר לו ארבע לבנות חבלה תקניות ומטען חבלה המורכב משתי לבנות חבלה תקניות עם מערכת הפעלה אלחוטית, בתמורה לסך כולל של 62,000 ₪.

בהמשך, כעולה מהעובדות המפורטות באישומים השלישי עד החמישי, לאחר מותו של קיסוס, פעל הנאשם 1 לבדו אל מול הסוכן, ומכר לו חמישה מטעני חבלה נוספים, המורכבים כל אחד משתי לבנות חבלה תקניות ומערכות הפעלה תואמות, וכן 13 נפצי חבלה. כמו כן, כעולה מעובדות האישום הרביעי, ערב הנאשם 1 את הנאשם 2 בביצוע העבירות וביקש ממנו ליטול את לבנות החבלה ממקום הימצאן ולמסרן לסוכן, והנאשם 2 עשה כדבריו.

מקום שהמעשים דומים במהותם ובוצעו כולם אל מול הסוכן בתקופת הפעלתו, מצאתי כי יש לראותם כאירוע אחד, המהווה חלק מתכנית עבריינית אחת. בשים לב לכך, עלי לקבוע "מתחם ענישה כולל לכל העבירות שבגדרו של האירוע כולו, תוך מתן משקל בגזירת העונש בגדרו של המתחם בין היתר לריבוי העבירות ולריבוי קורבנות העבירות" (ע"פ 4527/14 שרונה פרינץ נ' מדינת ישראל, הש' מזוז), אשר בענייננו הם קרבנות פוטנציאליים.

31. הערכים המוגנים בבסיסן של עבירות הנשק הם שמירה על שלום הציבור ובטחונו, שכן פועל יוצא מעבירות אלה הוא פגיעה בחיי אדם ובתחושת בטחונו האישי, ויודגש כי חומרה יתרה יש בעבירות של חומרי נפץ, ובהם מטעני חבלה ולבנות חבלה, שכן היקף הנזק הפוטנציאלי הנגרם מהפעלתם רחב יותר, ועלול לקפד חייהם של רבים, ובהם גם אזרחים חפים מפשע. אנו ערים חדשות לבקרים לאירועים של "חיסולי חשבונות" בעולם התחתון, הגובים חיי אדם ללא הבחנה. משנה חומרה בענייננו מצוי בכך שמדובר גם במטענים בעלי מערכות הפעלה אלחוטיות, המאפשרות הפעלתם מרחוק.

מדובר במעשים מתוכננים, חלקו של הנאשם 1 בהם משמעותי והמניע למעשים הוא כספי.

אמנם, כטענת הסנגור, יש להתחשב בכך שהסוכן הוא שפנה אל הנאשם 1, ושוחח עמו על סחר באמל"ח, אולם הנאשם 1 לא דחה אותו על הסף אלא סיכם עמו עסקאות על טיב האמל"ח ועל מחירו, ונגישותו לאמל"ח היתה מיידית, כמו גם יכולתו להפעיל אחרים בהקשר זה.

32. בעבירות כגון דא, על בתי המשפט לנקוט יד קשה על מנת ליצור הרתעה ועל מנת להרחיק עברייני נשק מן הציבור, לשם הגנה על שלומו. על כן, רמת הענישה הנוהגת בעבירות אלה הינה של מאסר ממושך בפועל (ע"פ 2422/14 ח'דר נ' מדינת ישראל; ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס).

כך, בע"פ 8717/06 **אבי טולידו נ' מדינת ישראל** הושתו 6 שנות מאסר (5 שנות מאסר והפעלה של מאסר מותנה בן שנה במצטבר) בגין הכנת מרכיבים המשמשים להכנת מטען חבלה בודד, שכללו שתי לבנות חבלה ומכשיר טלפון נייד; בע"פ 2971/10 **אחמד נ' מדינת ישראל** הושתו 42 חודשי מאסר בגין מכירת מטען חבלה בודד; בע"פ 8959/14 **דניאל בן סימון נ' מדינת ישראל** הושתו 42 חודשי מאסר בפועל בגין עסקה של שני מטעני חבלה. הערעור על חומרת העונש נדחה תוך שבית המשפט (כבוד השופט ג'ובראן) הפנה לדבריו בע"פ 2422/14 **ח'דר נ' מדינת ישראל** כדלקמן:

"...בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות בנשק ועל הסכנות הצפויות מעבירות כאלה, אשר גורמות לפעילות עבריינית אחרת ומאיימות על שלום הציבור כולו (ע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל; ע"פ 4450/11 עספור נ' מדינת ישראל). על כן, בית משפט זה אימץ עמדה עקרונית לפיה יש להחמיר, ככלל, בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט (ע"פ 6210/10 מדינת ישראל נ' אגבריה; ע"פ 319/11 מדינת ישראל נ' יאסין). במספר הזדמנויות בתי המשפט מצאו כי יש להחמיר בעונשיהם של עברייני נשק בשל הסכנה הנשקפת מהם (ע"פ 4526/04 זעתי נ' מדינת ישראל; ע"פ 5380/06 סלאמה נ' מדינת ישראל)".

33. בשים לב מחד לטיב חומרי הנפץ - חומר נפץ תקני, שהינו במהותו התקפי, רב עצמה ויכול להביא להרג ללא הבחנה, ולכמותם - ארבע לבנות חבלה, שישה מטעני חבלה (המורכבים כל אחד משתי לבנות חבלה) עם מערכות הפעלה, אשר שתיים מתוכן אלחוטיות, ו-13 נפצי חבלה, ומאידך לכך שהנשק לא זלג לגורמים עברייניים אלא נמצא בידי המשטרה, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נע בין 6 ל-10 שנות מאסר בפועל.

34. הנאשם 2 הורשע במסגרת ת"פ 50148-01-14 בעבירה אחת של סחר בנשק. הנאשם 2 נתבקש על ידי הנאשם 1 ביום 24.11.13 למסור לסוכן ארבעה מטעני חבלה, אשר כל אחד מהם מורכב משתי לבנות חבלה ומערכת הפעלה תואמת. הנאשם 2 לא היה מעורב באופן ישיר במו"מ עם הסוכן ולא ידוע על רווח כספי שהפיק מהמעשים. מאידך, נגישותו לנשק היתה מיידית והוא ביצע את שנתבקש בו ביום. בשים לב למידת מעורבותו ולהיותה חד פעמית מחד, ובשים לב לערכים המוגנים, לטיב חומר הנפץ אליו היה נגיש ולכמותו מאידך, ובהתחשב ברמת הענישה הנוהגת ובעקרון האחידות בענישה (בשים לב למתחם שנקבע בעניינו של הנאשם 1 ולעונש שהוטל על הנאשם 3 אשר נכח באירוע זה) מצאתי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נע בין 48 ל-70 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם - ת"פ 47566-01-14

35. במסגרת תיק זה הורשע הנאשם 1 בעבירה אחת של קשירת קשר לפשע ובעבירה אחת של עסקה אחרת בסם. הקושרים האחרים (גיל געדי, אריק חזן ואלעד מור) שילמו לסוכן סך של כ-90,000 ₪ עבור 10 ק"ג סם מסוג קוקאין, והוטלו עליהם עונשים שנעים בין 16 חודשי מאסר (למי שהיה נעדר עבר פלילי) ל-48 חודשי מאסר בפועל.

שני אחרים נוספים, חנניה כנפו ומשה מצונאשוילי, שילמו לסוכן סך של כ-300,000 ₪ בתמורה ל-30 ק"ג סם מסוכן
עמוד 11

מסוג קוקאין. על משה מצונאשוילי הוטלו 45 חודשי מאסר בפועל.

מעורב נוסף, יצחק תורג'מן, שילם לסוכן סך של כ-30,000 ₪ עבור 3 ק"ג סם כאמור, והוטלו עליו 36 חודשי מאסר בפועל.

מעשה העבירה בענייננו - שלוש פגישות בין הנאשם 1 ואיציק קיסוס לסוכן, במסגרתן דנו בפרטי העסקה ושילמו לסוכן סך של 170,000 ₪ עבור 20 ק"ג סם מסוג קוקאין שיועבר מדרום אמריקה לאירופה.

36. הערך המוגן בעבירות סחר בסמים בכלל ובסמים קשים בפרט הוא שלום הציבור, כאשר הדרג המממן את עסקאות הסמים הוא הדרג הבכיר עמו יש למצות את חומרת הדין. מדובר במעשים שהמניע להם הוא בצע כסף, והנזק הפוטנציאלי הטמון בהם לשלום הציבור הוא רחב היקף, שכן השפעותיו ניכרות גם על צרכני הסמים - הם הנפגעים הישירים, וגם בבני משפחתם ובחפים מפשע הנפגעים על ידי צרכני הסמים לשם מימון מנת הסם - הם הנפגעים העקיפים.

בית המשפט העליון חזר והביע את עמדתו כי יש לעקור את נגע הסמים מן השורש. זאת, לאור הנזק העצום שמסבים הסחר והשימוש בסמים בכלל, וסם הקוקאין בפרט, למשתמשים בסם ולחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו; ע"פ 10228/05 רובאעי נ' מדינת ישראל; ע"פ 6990/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל; ע"פ 100/14 מדינת ישראל נ' מחטייב). בהקשר זה אין נפקא מינה לכך שהסמים לא יועדו להיות מופצים בישראל דווקא (ע"פ 401/83 אלקייעל נ' מדינת ישראל).

עוד נקבע, כי יש להיאבק בתופעת הסמים, מן הייצור ועד ההפצה, באמצעות ענישה מרתיעה אשר הולמת את נסיבות ביצוע העבירה. בין היתר, בהתחשב בכמות הסם וסוגו, חומרת העבירות שבוצעו, חלקו של הנאשם בביצוען ועברו הפלילי של הנאשם (ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' אהרון; ע"פ 3172/13 סואעד נ' מדינת ישראל; ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה).

בענייננו, חומרת המעשים מתעצמת נוכח כמותו של הסם בו ביקש הנאשם 1 לסחור, השקולה לאלפי מנות סם (ע"פ 10254/09 דהן נ' מדינת ישראל). יחד עם זאת יש לתת משקל לעובדה כי העבירה, שעולה כדי "עסקה אחרת בסם" על פי ההגדרה בפקודת הסמים, לא הבשילה לכדי רמת ביצוע, דהיינו לא עברו סמים מיד ליד, ולא הופצו סמים בקרב ציבור הצרכנים.

המעשים עצמם בוצעו כאמור לאחר תכנון מוקדם ומספר מפגשים בהם נוהל מו"מ עם הסוכן. גם כאן אפנה לסעיף 40. לחוק העונשין ולניסוחו של כתב האישום, ממנו עולה כי מעורבותו של הנאשם 1 במעשים היתה משמעותית, וכי הוא (יחד עם איציק קיסוס) נפגש עם הסוכן וסיכם את פרטי העסקה.

בשים לב לנסיבות מעשה העבירה, לרמת הענישה הנוהגת ולעונשים שהוטלו על המעורבים האחרים בפרשה (אשר חלקו של כל אחד מהם היה שונה ותואר על ידי לעיל), מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם - הנאשם 1

37. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש למנות את עברו הפלילי המכביד של הנאשם 1, אשר כולל 10 הרשעות קודמות, בגין עבירות אלימות, רכוש, סמים וסחר בנשק. בגין עבירת סחר וייבוא סמים משנת 2002 ריצה 3.5 שנות מאסר ותנאי בן שנה וחצי הופעל (חציו במצטבר). הרשעתו האחרונה היתה בגין סחר בנשק, במסגרתה קשר קשר עם אחרים לפגוע באחר, ונתפס יחד עימם ברכב עת הובלו בו מטעני החבלה לשם כך. בגין אירוע זה ריצה הנאשם 1 6 שנות מאסר בפועל, והשתחרר ממאסרו בשנת 2010.

לזכות הנאשם 1 יש לזקוף את העובדה שלא נרשמו לחובתו עבירות נוספות עד למעצרו הנוכחי, כאשר לטענתו, מאז שחרורו ועד למעצרו הנוכחי פעל בעבודה לגיטימית של מחזור בגדים יחד עם איציק קיסוס ז"ל.

כן יש להתחשב בכך שהנאשם 1 כיום בן 45, נשוי ואב לשלושה ילדים וברי כי לעונש מאסר השפעה על הנאשם ועל משפחתו.

כמו כן אתחשב בכך שהנאשם 1 הודה בכתבי האישום בנוסחם המקורי ונטל אחריות על מעשיו, אף כי הודאתו בעבירות הנשק ניתנה לאחר ניהול משפט ההוכחות בעניינו, כמעט עד תום.

38. בשים לב לאמור לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. בגין עבירות הסמים - 40 חודשי מאסר בפועל.

ב. בגין עבירות הנשק - 8 שנות מאסר בפועל.

העונשים יחפפו זה לזה כך שבסך הכל ירצה הנאשם 1 10 שנות מאסר בפועל, מיום מעצרו 15.1.14.

ג. 18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירות בנשק או עבירות סמים מסוג פשע.

ד. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירות סמים מסוג עוון או עבירת קשירת קשר לפשע.

ה. בהתאם להסכמת הצדדים אני מטילה על הנאשם 1 קנס בסך 200,000 ₪ אשר ישולם ב-36

תשלומים שווים ורצופים, או 3 שנות מאסר בפועל תחתיו. לא ישלם הנאשם 1 אחד התשלומים במועד - יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

ו. בהתאם להוראות סעיף 36א לפקודת הסמים ומשהורשע הנאשם 1 בעבירה של עסקת סמים, אני מכריזה על הנאשם 1 "סוחר סמים". בהתאם לכך, ומתוקף סעיף 36א(ב) לפקודה, סך של 170,000 ₪ שנתפס ברשות הנאשם 1, רכב מסוג אאודי מ.ר. 4283112 ורכב מסוג הונדה מ.ר. 6986370 יחולטו לטובת קרן החילוט.

גזירת העונש בתוך המתחם - הנאשם 2

39. עברו הפלילי של הנאשם 2 אינו מכביד כשל הנאשם 1, והוא כולל 4 הרשעות קודמות בעבירות רכוש והרשעה אחת בגין עבירת החזקת סמים לשימוש עצמי. אמנם הרשעתו הראשונה כללה איחוד תיקים מרובים, בגינה ריצה עונש מאסר, אולם מדובר במעשים שבוצעו בשנת 1997. הנאשם 2 ריצה עונש מאסר נוסף בשנים 2005-2007, ובגין עבירותיו האחרונות הוטלו עליו עונשי מאסר מותנים בלבד.

הנאשם 2 בן 38, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים, וברי כי לעונש מאסר השלכה עליו ועל משפחתו.

כמו כן התרשמתי מחרטתו הכנה של הנאשם 2 על מעשיו, על אף שבחר לנהל את משפטו - בחזית משפטית מצומצמת, ומהתנהלותו החיובית בכלא בזמן מעצרו ובחירתו להשתלב בהליכים טיפוליים.

40. בשים לב לנסיבות האמורות, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם 2 ברף התחתון של המתחם ואני מטילה עליו את העונשים הבאים:

א. 50 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 15.1.14.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מתום ריצוי עונשו עבירה בנשק.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ אשר ישולם ב- 20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.16 או 45 ימי מאסר תמורתו.

41. אשר לבקשה לחילוט רכבו של הנאשם 2, ייערך דיון אליו תוזמן הטוענת לזכות ברכוש, היא אשת הנאשם 2.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' אב תשע"ו, 24 אוגוסט 2016, במעמד הצדדים.